Każdy z uczniów umieścił swoją kartkę w pudełku po butach, które stało na biurku.
Pani Kasia wrzuciła swoją, zabrała pudełko i wyszła na korytarz. Za nią uczniowie, na końcu ja.
Po drodze wzięła z portierni łopatę i wyprowadziła całą gromadkę w odległy zakątek szkolnego boiska.
Wykopała dołek, umieściła w nim pudełko z *„nie potrafię”* i zasypała ziemią. Uczniowie, na jej prośbę, chwycili się za ręce i otoczyli świeży „grób”.
Na koniec zabrała głos: - „Zebraliśmy się tu wszyscy, by odprowadzić na miejsce wiecznego spoczynku - „Nie potrafię”. Jego imię wypowiada się zbyt często, nie tylko w szkołach, ale w domach, instytucjach państwowych, pływalniach, boiskach sportowych.
Na nagrobku pozostawimy napis:

„Przeżyli go bracia i siostry:
Mogę, Chcę, Potrafię,
Zrobię to natychmiast.
Niech odpoczywa w spokoju!”

Tej lekcji nie zapomnę nigdy i sądzę, że nie zapomną jej uczniowie kl. VI. Nie należałem do uczniów pani Katarzyny. To ona była moją uczennicą, ale znacznie mnie przerosła. Teraz, kiedy słyszę wokół siebie to słynne *„nie potrafię”*, przypominam sobie lekcję pani Kasi. Szkoda, że tylko ja i uczniowie tej szkoły w niej uczestniczyli.
Ilu ludzi mogłoby uwierzyć w siebie!

ZASTANÓW SIĘ I ODPOWIEDZ

1. Kto opowiada o niezwykłej lekcji pani Katarzyny?
2. Jakie polecenie do wykonania dostali uczniowie kl. VI?
3. Przeczytaj kilka zdań napisanych przez uczniów z „nie potrafię”.
4. Co napisałabyś/łbyś w swoim zeszycie?
5. Dlaczego pani Katarzyna podjęła decyzję o pogrzebaniu „nie potrafię”?
6. Jaki napis umieszczono na nagrobku?
7. Jaki był cel lekcji prowadzonej przez panią Kasię?

POPRACUJMY NAD ROZWOJEM SŁOWNICTWA

Pani Kasia → inspirowała uczniów,

była więc:

- ...*kreatywna*.....
- .....*pomysł*.....
- .....*twór*.....
- .....

Lekcja pani Katarzyny

była:

...*niezapomniana*.....	...*niezw*.....
...*ciek*.....	...*wyjąt*.....
...*inter*.....	.....

"NIE" z czasownikami, rzeczownikami i przymiotnikami 2

Powtórka z ubiegłych lat.

2 **Proszę podkreślić w tekście poniżej rzeczowniki jedną kreską, przymiotniki dwiema, a czasowniki trzema kreskami. Proszę zauważyć, jak piszemy przeczenie „nie" z poszczególnymi częściami mowy.**

Niezwykłość i nieprzeciętność pani Katarzyny.
(co?) *(co?)* *(kogo?)* *(kogo?)*

Pani Katarzyna prowadziła nieprzeciętną lekcję .
(kto?) *(kto?)* *(co robiła?)* *(jaką?)* *(co?)*

Umiała zaciekawić uczniów lekcją i zmusić ich do myślenia.

Uczniowie starali się uważać i słuchać wypowiedzi nauczycielki.

Wiem, że słowa: nie potrafię, nie chcę, nie mogę, staną się niepopularne.

3 **Proszę ułożyć zdania z wyrazów, pamiętając o kropce na końcu zdania i wielkiej literze na początku.**

zdania	z	wyrazami	uczniowie	„nie potrafię"	pisali

.....

nie	pisali	„potrafię"	z	szkoda	że	zdań	wyrazem

.....

dodałoby	w	to	im	wiary	siebie

.....

Każdy z uczniów umieścił swoją kartkę w pudełku po butach, które stało na biurku.
Pani Kasia wrzuciła swoją, zabrała pudełko i wyszła na korytarz. Za nią uczniowie, na końcu ja.
Po drodze wzięła z portierni łopatę i wyprowadziła całą gromadkę w odległy zakątek szkolnego boiska.
Wykopała dołek, umieściła w nim pudełko z „*nie potrafię*" i zasypała ziemią. Uczniowie, na jej prośbę, chwycili się za ręce i otoczyli świeży „grób".
Na koniec zabrała głos: - „Zebraliśmy się tu wszyscy, by odprowadzić na miejsce wiecznego spoczynku - „Nie potrafię". Jego imię wypowiada się zbyt często, nie tylko w szkołach, ale w domach, instytucjach państwowych, pływalniach, boiskach sportowych.
Na nagrobku pozostawimy napis:

„Przeżyli go bracia i siostry:
Mogę, Chcę, Potrafię,
Zrobię to natychmiast.
Niech odpoczywa w spokoju!"

Tej lekcji nie zapomnę nigdy i sądzę, że nie zapomną jej uczniowie kl. VI. Nie należałem do uczniów pani Katarzyny. To ona była moją uczennicą, ale znacznie mnie przerosła. Teraz, kiedy słyszę wokół siebie to słynne „*nie potrafię*", przypominam sobie lekcję pani Kasi. Szkoda, że tylko ja i uczniowie tej szkoły w niej uczestniczyli.
Ilu ludzi mogłoby uwierzyć w siebie!

ZASTANÓW SIĘ I ODPOWIEDZ

1. Kto opowiada o niezwykłej lekcji pani Katarzyny?
2. Jakie polecenie do wykonania dostali uczniowie kl. VI?
3. Przeczytaj kilka zdań napisanych przez uczniów z „nie potrafię".
4. Co napisałabyś/łbyś w swoim zeszycie?
5. Dlaczego pani Katarzyna podjęła decyzję o pogrzebaniu „nie potrafię"?
6. Jaki napis umieszczono na nagrobku?
7. Jaki był cel lekcji prowadzonej przez panią Kasię?

POPRACUJMY NAD ROZWOJEM SŁOWNICTWA

Pani Kasia → inspirowała uczniów,

była więc:

- *...kreatywna*
- *.....pomysł*
- *.....twór*
- .....

Lekcja pani Katarzyny

była:

niezapomniana	*niezw*
ciek	*wyjąt*
inter	.....